1841. No. 43.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is f. 5 in 3 drie maanden. —

WOENSDAG 3 MAART.

De prijs der Advertentiën is, van één tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

[illegible]

RUSLAND en POLEN.

Uit het groothertogdom Posen, 18 *febr.* Uit geloofwaardige bron ontvangen wij de tijding, dat in het koningrijk Polen de troepenbewegingen naar de Pruissische grens, reeds sinds eenige weken op nieuw begonnen hebben, en dat voorts in de laatste dagen een aanzienlijk getal nieuwe regimenten te Kalisch en hare omstreken aangekomen zijn. Naar geraamd wordt, zouden er reeds 50,000 man aan de grenzen liggen, terwijl er, volgens het zeggen, nog eenige divisiën verwacht worden, zoodat er 75,000 man zouden zijn, die, als de krijgszuchtige houding van Frankrijk voortduurt, met het voorjaar een groot kamp bij Kalisch zouden betrekken, en aldaar blijven, totdat het behoud van den Europischen vrede gewaarborgd is. Te Warschau en in de oostelijke gedeelten van het koningrijk moet ten minste een even groot getal troepen zamengetrokken wezen, zoodat de Russische krijgsmagt, voor het oogenblik in Polen geconcentreerd, 150,000 man bedraagt. (*Allg. Zeit.*)

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Men schrijft uit Stockholm: Hier neemt de spanning zigtbaar toe, en de vermomde aanvallen tegen den koning worden menigvuldiger. Het hoofdbelang draait tegenwoordig niet meer om de verandering der staatsregeling, want deze is in hare wezenlijke punten beslist, moge zij dan iets vroeger of later geschieden; maar om de dekking der schulden van de minister-kas, die op 775,000 rijksdaalders aangegeven zijn, door anderen echter veel hooger geschat worden. Intusschen is het hier geenszins de som, waarop het aankomt, maar het regtspunt, hetwelk men, met geluk, tegen de regering bezigt. Gedurende het vorige jaar hield men aan beide zijden iets terug, en had de regering bij tijds, ten aanzien der staatsregelingsvraag, toegegeven, zoo is het schier niet te betwijfelen of de standen zouden deze oude zonde der minister-kas, of, gelijk anderen zeggen, der comedie-kas, met den mantel der liefde hebben bedekt. Thans is de zaak te ver gekomen en te ruchtbaar gemaakt; zij kan niet meer onder de hand worden geschikt, maar moet openlijk behandeld en beslist worden. Reeds hoort men voorslaan dat de standen de buitenlandsche schuldeischers, om de nationale eer te redden, mogen betalen, doch niet de binnenlandsche (onder welke de koning zelf voor 100,000 rijksdaalders behooren zou), naardien deze hadden moeten weten en bedenken, dat de regering, zonder toestemming der standen, geen leeningen aangaan kon. Waar zulke dingen ter sprake komen, treedt de geldvraag op den achtergrond, te meer, daar men de bijzonderheden dier schuld steeds inniger poogt te doorgronden. (*Allg. Zeit.*)

DENEMARKEN.

Koppenhage, 20 *febr.* Gisteren heeft de koninklijke kanselarij den staatsraad *Freschou* als fiskaal-generaal gelast, den kandidaat in de regten *Orla Lehmann* geregtelijk te vervolgen wegens zijn gedrag bij de kiezersvergadering door de kamerraad *Drewsen*, den 30sten der vorige maand, gehouden, en inzonderheid omdat hij in zijne aldaar gehouden redevoering gepoogd heeft haat en ongenoegen te wekken tegen Denemarkens staatsregeling en de wijze waarop onze koningen hunne magt hebben uitgeoefend, en door deze en andere voorstellingen de aangewezigen heeft trachten over te halen om voor eene verandering in de staatsregeling te werken. (*Alt. Merk.*)

DUITSCHLAND.

Stuttgard, 24 *febr.* De rekruten zijn nu bij alle regimenten ingedeeld, en men is ten ijverigste bezig met hunne oefening; het Wurtembergsche legerkorps zal binnen weinige maanden op eerbiedwekkenden voet gebragt zijn. De zuid-westelijke staten van Duitschland moeten bij magte wezen om eenen onverwachten aanval met eigen middelen af te keeren. Alvorens er genoegzame ondersteuning uit het noorden of oosten komt, kunnen zij voor eeuwen geruïneerd worden. Het staande leger is niet toereikend; ieder burger moet in de wapenen geoefend wezen, er behoort eene wel ingerigte en krachtige landweer te worden zamengesteld. Welligt is de volvoering van zoodanigen maatregel ook nader bij dan men denkt. (*Karlsr. Z.*)

ENGELAND.

Londen, 26 *febr.* In het huis der gemeenten is de tweede lezing van de bill, van wege de regering door lord *Morpeth* voorgesteld, waarbij het stemregt in Ierland verleend wordt aan hen, die in de armenbelasting tegen eene huurwaarde van 5 p. st. aangeslagen zijn, eindelijk gisteren avond of liever van nacht, ten 2 ure na eene beraadslaging van vier dagen, met eene meerderheid van 5 stemmen, doorgegaan; te weten: 299 stemmen voor en 294 tegen de bill.

Londen, 27 *febr.* Men herinnert zich, dat het bewind, ruim anderhalf jaar geleden, bij eene gelijke meerderheid het geraden oordeelde, af te treden. Men denkt niet dat hetzelve thans daartoe zal overgaan, maar dat het liever tot eene ontbinding van het parlement zal willen komen.

De torybladen voeren daarentegen eene bijtende en woedende taal, daar zij natuurlijk de leiders hunner partij bij deze gelegenheid aan het roer hadden willen zien geraken.

De *Courier* zegt dat de meerderheid van de staatskamer van lieverlede smelt, en dat zij weldra op het getal der bevelhebbers zal zijn gedaald. De *Times* zegt, dat lord *Melbourne* wel gevoelt dat hij moet aftreden, doch dat hij zoo laaghartig, zoo karakterloos en verblind is, dat hij niettemin de teugels van het bewind niet wil overgeven, enz.

— Het Britsch leger is voor de dienst van 1840—41 gebragt op 203,593 man van alle rangen, waarvan 121,121 in werkelijke dienst, en 29,070 in Indië. De raming der kosten van onderhoud enz. daarvoor is 6,258,306 p. st.

— De zitting van het huis der lords op gisteren was zeer kort. Het daarin verhandelde heeft zich slechts tot het indienen van eenige verzoekschriften bepaald. Die van het huis der gemeenten, op dien zelfden dag, heeft mede weinig belangrijks voor het buitenland opgeleverd. De tweede lezing der bill van lord *Stanley*, omtrent het kiesregt in Ierland, is, ten gevolge eener motie van zijn lordschap, tot maandag uitgesteld. De bill, betreffende het aan lord *Keane* en zijne erfgenamen toe te staane jaargeld, voor aan het rijk bewezen diensten, heeft tot vele discussiën en scherpe aanmerkingen aanleiding gegeven, doch is eindelijk met eene meerderheid van 43 stemmen doorgegaan. Ook met de bill betreffende de Oostindische rum was zulks het geval.

FRANKRIJK.

† *Parijs*, 26 *febr.* Gisteren zijn de debatten over de geheime fondsen begonnen. Naar het verslag van de commissie en de uitdagingen van het *Journal des Débats* te oordeelen, had men algemeen eene hevige worsteling en eene parlementaire crisis verwacht. [illegible] bijgewoond, dat men, na eene zitting van slechts één uur, tot eene algemeene stemming was overgegaan, had niet de heer *Portalis* met geweld het kampperk nog open gehouden. Het bleek ten duidelijkste, dat het ministerie alle discussiën wilde vermijden; de steen des aanstoots was het verslag van *Jouffroy*, en daar het ministerie hoofdzakelijk zijnen steun in het linker centrum heeft, zoo koude het deze partij op geene zoo harde proef stellen, vooral daar de hoofden dezer partij zich als de ijverigste tegenstanders van de fortificatiën verklaard hadden. De oppositie hield vol en kwam gedurig op haar stokpaard (het verslag) terug. De ministers zochten door allerlei maneuvres deze klip te ontsnappen en wendden alles aan, om de debatten te doen sluiten, maar te vergeefs; wij hebben dus heden het vervolg van dezelve te verwachten. — Voor het ontwerp van wet sprak slechts de heer *de Carné*, die echter het cosmopolitismus van den heer *Jouffroy* afkeurde; Frankrijk, zeide hij, moest nog steeds eene *Fransche* staatkunde volgen; de tijd voor zulke theoriën was nog niet daar; zulk een stelsel kon Frankrijk slechts isoleeren en zelfs belagchelijk maken. Zoo als bekend is, is de heer *de Carné* een der voornaamste publicisten van Frankrijk, en een ijverig aanhanger van de Russische alliantie. De redevoering van den heer *Guizot* had iets gedwongens en beantwoordde geheel en al aan de stemming waarin zich de kamer bevond. De heer *Duchâtel*, minister van binnenlandsche zaken, verklaarde zich duidelijker en pleitte voor het ministerie. De heer *Garnier-Pagès* slingerde, naar gewoonte, zijne vinnige reden naar alle kanten en trof bijzonder het ministerie van 1 maart, boven hetwelk hij zelf het ministerie *Molé* en *Montalivet* stelde. Daarop nam de heer *Thiers* het woord, van wien men niet verwachtte, dat hij ditmaal aan de publieke discussie zou deel nemen. Hij uitte minder enthusiasmus voor *Mehemed-Ali* dan in de debatten over het adres, en verklaarde, dat hij alleen om Egypte en Syrië den oorlog nooit zou gewild hebben; dat hij slechts de voetstappen van het ministerie van 12 mei en den wil der kamer had gevolgd.

§ *Parijs*, 27 *febr.* De zitting van gisteren was een tegenhanger van die van eergisteren. Het was weder een bloote personenstrijd, en men zeide elkander de bitterste waarheden. De heer *Denis*, van het regter centrum, verdedigde het verslag van de commissie en voer hevig tegen de linkerpartij uit, aan wie hij de vereeniging met den heer *Thiers* en het verlies van hare onafhankelijkheid verweet. De heer *Jaubert* verdedigde zich tegen het verwijt, alsof hij, als lid van het ministerie *Thiers*, den val van het voorstel van den heer *Remilly* had bewerkt. De algemeene discussiën over het ontwerp van wet zijn nu gesloten. — De verkiezing van den heer *Lepelletier-Dulas* is vernietigd, omdat er 34 sous aan de 500 franken, die, volgens de wet, een afgevaardigde aan het land moet opbrengen, ontbraken. — Volgens berigten uit Spanje, gelooft men algemeen, dat *Espartero* in de cortes eene groote meerderheid zal verkrijgen, en dat hij tot eenige regent zal gekozen worden. Het Fransche kabinet onthoudt zich tot nu toe nog altijd van alle inmenging aan de zaken van dit land, ofschoon men zegt, dat, door de pogingen van den heer *Olozaga*, *Lodewijk Filips* vrij gunstig voor *Espartero* gestemd is. — De overstroomingen rigten weder groote verwoestingen aan; men ontvangt de droevigste berigten van de oevers van de Rhône en ook van de Loire.

Parijs, 27 *febr.* Men verzekert in eene der correspondentiën, dat, nagenoeg veertien dagen geleden, de heeren *d'Appony* en *von Arnim* zich bij den heer *Guizot* begeven en hem beteekend hebben, dat de ka-

kabinetten van Weenen en Berlijn het hun pligt meenden te zijn, nogmaals aan te dringen op het door Frankrijk te nemen initiatief der ontwapeningen. Zij zouden er bijgevoegd hebben, dat indien vóór het einde der maand februari geene maatregelen genomen waren, zigtbaar tot ontwapening strekkende, de twee kabinetten zich alsdan gedwongen zouden zien, een observatie-kamp aan den Rijn te vestigen onder bevel van den generaal *von Hess*. Naar aanleiding van deze mededeeling, zou door den heer *Soult* tot de vermindering van 60,000 man besloten zijn, en, roept de correspondent uit, slechts weinige dagen later verklaart het officiëel blad, dat ons kabinet niet eene enkele dreigende nota, de ontwapening vorderende, had ontvangen!

— Lord *Granville*, de heeren *Duchatel* en *Humann* hebben gisteren achtereenvolgend een bezoek bij den heer *Guizot* afgelegd. Daarna heeft de minister zich naar de Tuileriën begeven, vergezeld van den heer *Bresson*, Fransch gezant aan het hof van Berlijn.

— Niettegenstaande het koude water, hebben gisteren reeds 2,000 werklieden een begin gemaakt met de werkzaamheden van de forten Mont, Valerien, St. Denis en Alfort. Ook met die van de forten Nogent, Noisy, Fontenay en Rosny, zal reeds vóór dat de kamer der pairs het ontwerp van wet zal hebben behandeld, een begin gemaakt worden.

— De *National* bewaart het stilzwijgen omtrent den toestand van zijnen gérant; doch wij vernemen, dat eene heilzame crisis zich in de ziekte van den heer *de la Roche* heeft geopenbaard, en hij zich dezen morgen in eenen vrij gunstigen staat bevond.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 1 maart. Van wege de Hollandsche ijzeren spoorweg-maatschappij is de volgende staat, aanwijzende het aantal reizigers, benevens de opbrengsten, gedurende de maand februari, bekend gemaakt.

Vertrek van	Getal reizigers.	Opbrengst van reizigers en goederen.
Amsterdam	5,141.	*f* 2,491,05.
Haarlem	5,459.	» 2,616.30.
Totaal	10,600.	*f* 5,107.35.
Bedrag der maand januari	9,676.	» 4,712.55.
Totaal generaal	20,276.	*f* 9,819.90.

's Gravenhage, 7 maart. H. K. H. mevrouw de prinses *van Oranje* heeft den afgeloopen nacht wel wat rustiger doorgebragt; doch bevindt zich overigens nog in denzelfden toestand als de vorige dagen. Gisteren zijn in de verschillende kerken dezer residentie gebeden opgezonden, om het spoedig herstel der doorluchtige vorstin van den Almagtige af te smeeken. (*Rott. Cour.*)

— Men meldt, dat bij een onlangs genomen koninklijk besluit eenige bepalingen zijn vastgesteld, betreffende het beheer der kerkbesturen der israëlitische gemeenten in Limburg. Daarbij is, onder anderen, bepaald, dat er eene israëlitische hoofd-synagoge te Maastricht zal bestaan, waaronder alle israëlitische gemeenten in Limburg zullen behooren; dat het ressort van deze hoofd-synagoge in zoo vele onderdeelen of kerkgangen zal worden verdeeld, als de belangen der israëlitische gemeenten mogten vorderen; terwijl verder aan Z. Exc. den minister van staat, belast met de zaken der hervormde kerk, enz., na de hoofd-commissie tot de zaken der israëliten te hebben gehoord, de zorg is opgedragen, dat derzelver bestuur aan daartoe geschikte personen worde gedefereerd.

— Wij vernemen, dat Z. M. aan den heer *P. A. van Rossum* eervol ontslag heeft verleend als plaatsvervanger van den kantonregter te Delft, en aan den heer mr. *M. baron Collot d'Escury* als regter-plaatsvervanger bij de arrondissements regtbank te Alkmaar.

— Men schrijft, dat Z. M. heeft benoemd:

Tot procureur bij de arrondissements-regtbank te Gorinchem, den heer *J. van Wadenoyen Schallig*;

Tot procureur bij de arrondissements-regtbank te Sneek, den heer mr. *B. S. Steenstra.*

— Tot burgemeester der gemeente Hello en Oesdom is, naar men verneemt, door Z. M. benoemd jhr. mr. *G. C. Fonteyn Verschuir*, en zulks in plaats van wijlen jhr. *W. D. van Foreest.*

's Gravenhage, 28 febr. Behalve de menigvuldige bewijzen van liefdadigheid, door de vorstelijke familie in dezen strengen winter betoond, verneemt men, dat ook van wege en op last van Z. M. koning *Willem Frederik* en H. K. H. mevrouw de prinses *Albert* van Pruissen, onderscheidene uitdeelingen van brandstoffen, levensmiddelen, kleeding en ligging stukken aan de behoeftige ingezetenen dezer residentie zijn bewerkstelligd.

— Bij een onlangs door Z. M. den koning genomen besluit, is aan den heer *J. W. Bungenberg*, ten gevolge van zijne benoeming tot controleur der posterijen te Groningen, op deszelfs verzoek, een eervol ontslag verleend, uit zijne betrekking van plaatsvervangend kantonregter te Sneek.

Z. M. heeft benoemd tot regter in de arrondissements-regtbank te Tiel, mr. *J. A. van Eidin de Jelde*; tot substituut griffier bij de arrondissements regtbank te Utrecht, jhr. mr. *J. E. Ram*; tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Winschoten, mr. *J. de Wal.*

Zutphen, 1 maart. Tegen aanstaanden donderdag, den 4den dezer, beloven wij ons eenen genoegelijken avond, daar wij vernomen hebben dat alsdan de heer *de Chavonnes Vrugt*, in vereeniging met de heeren *Greibel*, uit Berlijn, virtuozen op violoncel en viool, alhier een vocaal en instrumentaal concert zal geven. — Wij twijfelen niet of deze voorloopige aankondiging van dit concert zal vele muziekliefhebbers in onze omstreken uitlokken herwaarts te komen, om hetzelve bij te wonen.

ARNHEM, 2 maart.

Wat wij vermoedden, is gebeurd. De heer ROCKEMA heeft het lidmaatschap van den Raad van State afgewezen. Evenmin als de heer LUZAC, heeft de voormalige vertegenwoordiger uit Vriesland deel willen nemen aan een bestuur, waarvan de ministers der vorige regering nog steeds de eerste ambtenaren blijven. Of het intusschen voor de »nieuwe regering," zeer vleijend is, van de geachtste mannen in den lande weigeringen te ontvangen, zou kunnen worden betwijfeld. Wij voor ons achten het althans een lofwaardig besluit en een heilzaam voorbeeld van de edele mannen, geenen post te willen aannemen, alvorens nieuwe ministers waarborgen opleveren van een veranderd regeringsstelsel. En bijaldien de keuze der voornoemde mannen soms eene inspiratie mogt geweest zijn der »oude ministers", om den koning van vrijzinnige personen af te schrikken, dan vreezen wij niet hen aan te moedigen om alzoo voort te gaan en uit de verschillende provinciën blaauwtjes te verzamelen. Welligt komt dan de beurt spoedig aan Gelderland, en in dat geval geval hopen wij dat de keus op den heer DE KEMPENAER moge vallen, het gewezen lid der dubbele Kamer, een man, om zijne bekwaamheden even geacht in deze provincie als de heeren LUZAC en ROCKEMA in de hunne, en die, vertrouwen wij, niet minder karakter dan de beide andere heeren toonen zal.

Mengelwerk.

Redevoering van professor J. R. THORBECKE, over de bedoelingen en pogingen van SIMON VAN SLINGELANDT, ter verbetering der staatsinrigting, gehouden den 8sten februari 1841, bij de nederlegging zijner academische waardigheid.

— (*Slot van n°. 40.*) —

II. Indien de toestand der afzonderlijke provinciën, wier verbond de republiek der Vereenigde Nederlanden genoemd werd, niet vast en wel geregeld was, dan kon voorzeker de republiek zelve niet bloeijen. Dat verbond, echter, behalve dat het door den kanker der partijschappen werd verteerd, leed aan eigen wanstaltigheid. Geene provincie kon buiten de overige en buiten den band der unie, die uit de eenheid van vaderland en volk ontsproten was, bestaan; gevolgelijk hing het welzijn der afzonderlijke verbondenen naauw te zamen met den bloei der unie. Buitenslands werden daarom, volkenregtelijk, onze gewesten geacht slechts vereenigd eenen eigenlijken staat uit te maken. Hierom was ook alles, wat de verdediging of buitenlandsche aangelegenheden betrof, aan de generaliteit ter verzorging opgedragen.

Dus scheen bij het collegie der Generale Staten de magt te zijn, over vrede en oorlog te beslissen, overeenkomsten en verdragen te sluiten, en alle zaken met het buitenland te regelen. Maar het was er verre van af, dat hunne magt en gezag aan dit vereischte zouden beantwoorden. De verschillende provinciën, namelijk, verboden hunne afgevaardigden in de Generale Staten, over eenigerhande buitenlandsche aangelegenheid te raadplegen, veel minder te beslissen, zonder hun bevel en bijzonderen last. Ofschoon de unie juist uit dien hoofde was aangegaan, om iedere zaak met het buitenland gemeenschappelijk af te doen, was het toch aan het collegie, dat de republiek vertegenwoordigde, niet vergund, iets te doen, ten zij ieder afzonderlijk het goed vond. Ook kon er niets besloten worden, dan met algemeene toestemming. Hieruit maakte SLINGELANDT op, dat de unie, buiten den naam, niet bestond; indien ten minste de unie moest worden afgemeten naar de magt van die zaken, waarin zij naar den aard der instelling voornamelijk behoorde te bestaan, dan was zij zoo goed als niets. Hij toonde aan, dat hieruit volgde, dat de beraadslagingen, en wel voornamelijk over de gewigtigste onderwerpen, tot in het oneindige slepend bleven, tot dat óf de gelegenheid tot handel voorbij was, óf de door vreemde mogendheden genomen maatregelen, aan onze landgenooten de vrijheid van keuze en handelen ontnamen, en zij gedwongen werden, de wet, hetzij van vrienden of vijanden, te ontvangen.

Ook was de verdeeling tusschen de magt, die besliste wat er gedaan moest worden, en de uitvoerende magt, niet juist bepaald. Nadat er dus eenmaal een besluit door de verbondenen genomen was, verviel men weder in dezelfde langwijligheden, en moesten allen afzonderlijk worden overgehaald en geraadpleegd, om tot de volvoering van het beslotene te kunnen geraken. De Generale Staten konden zelfs geen gezantschap afvaardigen, geen gezant benoemen, zonder dat hun vooraf de bevoegdheid door de staten der verschillende provinciën gegeven was.

Ten naauwste met de aangelegenheid der buitenlandsche zaken was eene andere verbonden, die geacht werd naar het goedvinden der generaliteit te worden bestuurd, — namelijk het krijgswezen. En hierin toonde SLINGELANDT vooral aan, welk eene magtsverwarring er ontstond, daar de geheele krijgsmagt, zoowel te land als ter zee, van alle provinciën, gemeenschappelijk en dezelfde was. Alles wat het werven van soldaten, de inrigting van het leger, de versterkingen, het bouwen en in dienst stellen der schepen betrof, werd wel in de eerste plaats bevolen door het collegie der Generale Staten, maar de taak der uitvoering berustte bij andere collegiën en ambtenaren der generaliteit. Ten klaarste toonde SLINGELANDT aan, hoezeer het bestuur dier aangelegenheden, dat de verschillende provinciën zich naar willekeur aanmatigden, tot groot nadeel voor de republiek, aan verwarring en verdeeldheid ten prooi was. Maar dit ruime veld ga ik voorbij, om thans tot de magt der Generale Staten terugkeeren, waaromtrent twee dingen vallen op te merken.

Ten eerste, dat hun wetgevend gezag meer in naam, dan in de daad bestond, daar door de lastbrieven, die de verschillende provinciën aan hunne afgevaardigden gaven, deze magt zoo beperkt of liever geheel benomen was, dat het hun niet vrijstond in hunne hoedanigheid te handelen en eenige ambtsverrigting te doen, dan nadat zij in ieder bijzonder geval de bevoegdheid tot en het rigtsnoer hoe te handelen hadden ontvangen. Wat volgde dus? De zaken van allen gezamenlijk hingen in iedere aangelegenheid van het goedvinden van ieder afzonderlijk af.

Ten tweede, betreffende het bijeenbrengen van gelden, zonder hetwelk ieder besluit over de inrigting eener gewapende verdediging ijdel is. Over de opbrengsten die hiervoor moesten worden toegestaan, werd volstrekt niet door de Generale Staten, maar in iedere provincie afzonderlijk beslist. De staten der provinciën in die afzondering het oog slechts op zich zelven gevestigd houdende, namen veeleer slechts hun bijzonder belang tot maatstaf.

Ernstig laakte SLINGELANDT hetgeen uit die afzondergezonderdheid van beraadslaging voortvloeide. Dezen scheen dit nuttig, genen iets anders, — maar niemand meende dat hij, door de overigen te dienen, tevens zich zelven diende. Dikwijls werd er, met ter zijde legging der aanvraag, niet eens geraadpleegd; of indien, in den dringendsten nood, alle provinciën waren begonnen te beraadslagen, kwamen de meeste nooit tot een besluit; of zoo somwijlen alle tot een besluit waren gekomen, volvoerden de meesten niet wat zij op zich hadden genomen.

De vergadering der Generale Staten scheen dus slechts voor den schijn met zekere regten bekleed te zijn, en zoodra het gold die regten uit te oefenen, wilde geen der verbondenen zich door de overigen of door eene gemeenschappelijke wet laten verbinden.

Het was blijkbaar dat de kracht der unie zeer onzeker en wankelbaar was, daar zij geen waarborg en zekerheid opleverde dat de verbondenen steeds omtrent de wederkeerige hulp zouden overeenstemmen of die zouden verleenen. SLINGELANDT onderzocht de oorzaak

van dit gebrek, gelijk hij gewoon was, met het doel, om aan de bron van het kwaad zelf het geneesmiddel op te sporen.

Er was in de unie van Utrecht eene oorzaak voorhanden, die later opgehouden had. Toen de unie gesloten werd, bestuurden de Staten van al de Nederlanden de onderdeelen, uit naam van den vorst, en de magt, die zij hieruit ontleenden, zoowel als de nooddrang des oorlogs tegen de Spaansche overheersching, vulde aan hetgeen aan die bijzondere unie ontbrak. Wie had toen kunnen vermoeden, dat eenmaal een voortdurend collegie, zoo als nu de Generale Staten, alleenlijk volgens de inrigting van de unie van Utrecht, ook de aangelegenheden des vredes zou behandelen? Indien men dit had kunnen voorzien, zouden ongetwijfeld de stichters den vorm, de magt en de wijze van uitvoering van dat collegie naauwkeurig hebben omschreven. SLINGELANDT nu toonde aan, dat de behoefte aan zoodanige omschrijving, en zelfs aan eene regeling der geheele unie, reeds ten tijde van den Spaanschen oorlog, en dikwijls naderhand, dringend gevoeld werd.

Als eene tweede oorzaak wees SLINGELANDT aan, dat de unie van Utrecht niet beter werd opgevolgd. De instellingen der unie werden geheel verwaarloosd; gedeeltelijk waren zij nooit uitgeoefend, gedeeltelijk waren diegene, waaruit de republiek welligt nog eenige kracht had kunnen ontleenen, in onbruik geraakt.

De hoop werd bij SLINGELANDT opgewekt, dat er van die instellingen eenige ten minste in het leven zouden worden teruggeroepen, toen, op het einde van 1716, eene buitengewonen vergadering van afgevaardigden der provinciën bijeenkwam. In het begin van dat jaar, hadden de staten van Overijssel, het verval der republiek inziende, voorgesteld, dat alle provinciën afgevaardigden naar 's Gravenhage zouden zenden, met algemeene volmagt, om alle deelen der staatsregeling, die verbeterd of bevestigd schenen te moeten worden, te herzien, en tevens die verbeteringen daar te stellen. Aan dit allerheilzaamst voorstel werd in zoo verre slechts voldaan, dat de vergadering werd bijeengeroepen, om voornamenlijk over twee hoofdpunten te beraadslagen, omtrent welker regeling reeds, zestig of zeventig jaar vroeger, te vergeefs, in die groote en buitengewone vergadering gehandeld was. Men stelde namelijk tot een punt van onderzoek, op welke wijze verkregen zou kunnen worden, dat in ieder bijzonder geval allen gezamenlijk tot één besluit zouden komen en het besluit zouden nakomen. Men vroeg het gevoelen van den raad van state. SLINGELANDT, die secretaris van den raad was, maakte van die gelegenheid gebruik, om de afgevaardigden met zijnen geest en verstand voor te lichten. Hij schroomde geenszins lastig te zijn, ofschoon hij wist aan die lieden, die de gebreken wenschten te verbloemen, te mishagen. Hetgeen in het burgerlijk leven onbetamelijk is, aanstoot te geven, dit rekende hij somtijds zoo noodzakelijk wanneer het de belangen van het algemeen gold, dat hij meende dat men te kort deed aan de zaak en aan zijnen pligt, wanneer men hier tegen opzag. Ook onthield hij zich, waar eene belangrijke zaak gediend moest worden, geenszins daarom van de waarheid te zeggen, omdat hij meende die niet te kunnen doen zegevieren.

Zij echter, met wie hij te doen had, waagden het niet eens die vraagstukken van het hoogste belang te onderzoeken, niet uit onbekendheid met den waren toestand, maar uit vreesachtige ijverzucht, niet de redenen en middelen om de zaak te verbeteren, maar de moeijelijkheden overwegende. Besloten om toe te geven aan de vrees, dat de provinciën niet tot eenstemmigheid zouden kunnen worden gebragt, gingen zij, na eenige maanden, uiteen, deze zaak van het hoogste gewigt aan de fortuin overlatende.

Wat was het gevolg? Er ontstond, door de vernietiging van het regerend en besturend gezag, zulk eene verwaarloozing van de meest noodzakelijke aangelegenheden, zulk een onzekere toestand, dat de Generale Staten, vier jaren later, en nogmaals in het jaar 1737, kort na den dood van SLINGELANDT, wederom dringend verzochten dat deze zelfde vraagstukken door de provinciën zouden worden overwogen en vastgesteld. Evenzeer weder eene vruchtelooze poging bij menschen, die, hetgeen noch bestaanbaar is met eenen goeden regeringsvorm, noch met de vrijheid, dubbelzinnigheid en onnaauwkeurigheid beminden, en vreesden voor eene volledige bepaling der regten, waardoor uitvlugten zouden worden afgesneden.

SLINGELANDT zag dat er eene zeer eenvoudige en heilzame wijze bestond om de republiek te bevestigen, door namelijk aan de afgevaardigden naar de Generale Staten eene algemeene onbeperkte volmagt te geven, binnen welker grenzen zij zich vrijelijk konden bewegen, en, niet belemmerd door de bijzondere lastbrieven hunner zenders, de algemeene zaak konden voorstaan. Hij waarschuwde zijne tijdgenooten, dat zij de verouderde kwaal niet juist daarom voor minder verderfelijk zouden houden; dat de verouderde staat niet aan gebreken weerstand kon bieden, die, waren zij niet door bijzondere omstandigheden gematigd geworden, den naauwlijks volwassenen hadden onderdrukt; dat de val te nader bij was, hoe meer het ligchaam der republiek was verzwakt, en dat de uitwendige steunsels waren weggenomen, waardoor tot dus verre het vaderland, meer dan door zich zelf, geschraagd was.

Er zijn, geachte hoorders, vele hervormers van hunne vaderlandsche instellingen opgestaan, die op zoodanige hoogte geplaatst waren, dat zij het gebrekkige en onvolledige werk der staatsregeling naar hun goeddunken konden voltooijen. Somtijds zagen wij eenen beteren regeringsvorm, uit eene groote omwenteling, die ook de onwilligen medesleepte, voortvloeijen. Maar, zoo ik mij niet bedrieg, vertoont het publieke leven van SLINGELANDT ten duidelijkste den aard des strijds, welken zij aanvangen, die de noodzakelijke hervorming der staatsregeling niet uit hunne magt, maar alleen uit hun oordeel en overtuiging, afleiden. Hij, echter, die man met den helderen en vooruitzienden blik, kon de traagheid en verdooving van zijnen tijd niet overwinnen, noch beletten dat wij verdienden rampen te ondergaan. Hem stond in den weg die slappe geest onzer landgenooten, voorzigtig om te handelen, steeds terugdeinzende en uitstellende, in de hoop van eenen geschikteren tijd. De republiek was dikwijls uit de grootste gevaren gered; derhalve was het zoo zeer niet noodig vooruit te zorgen en te werken! Alsof er ooit een geschikte tijd voor den slapenden kwame, of hij, die zich zelven wantrouwt, het regt had zich op de hoop te mogen verlaten. Hoe gebrekkiger eenige staatsregeling is, hoe onbeperkter het eigenbelang en de hebzucht der bijzondere personen heerschen, — er ontstaat als het ware een heir van bijzondere belangen, die met de algemeene in strijd zijn. Er sluipt geen misbruik in den staat, dat niet door velen verdedigd wordt, omdat het hunne belangen bevordert. Derhalve verzetten zij zich met alle krachten tegen den hervormer. Er wordt niets nieuws ondernomen, waarover men geen' strijd moet voeren met hen die aan gewoonten verslaafd zijn. Zij echter, die, zich niet aan rust, maar aan slapheid en werkeloosheid overgevende, weigerden bij tijds aan den arbeid te gaan, — wat konden zij anders te weeg brengen, dan dat zij, niets uitrigtende, eindelijk werden onderdrukt?

Beschouwt met mij, geachte hoorders, welke uitkomsten er gevolgd zijn. Nog tot bijna op het einde der eeuw bleef de republiek bestaan. Maar in welk eenen toestand! Tien jaren ongeveer na den dood van SLINGELANDT, kregen wij, niet na een wijs beraad, maar gedrongen door vijandelijke wapenen en binnenlandsche oproeren, weder eenen stadhouder; wiens bestuur echter, hoewel hij naar het beste streefde, den staat niet kon herstellen, die door de omwenteling, waardoor hij-zelf verheven was, nog verwarder was geworden. Hetgeen zijn zoon ondervond, die uit zijne waardigheid verstooten, door buitenlandsche wapenen eindelijk hersteld werd. Maar ik wil dit alles niet nagaan; noch hoe wij, gedurende al dien tijd, op de schandelijkste wijze door de willekeur van vreemdelingen werden geslingerd, en aan hunne bespotting waren prijs gegeven. Laat ons liever letten, hoedanig de republiek onderging. Om mijn gevoelen te belijden, ik meen, dat, door den inval der Franschen, de val der republiek eer is bezegeld, dan veroorzaakt. Zij wierpen het geraamte der republiek omver, die door eigene zwakheid reeds was ingestort. Toen dit was weggenomen, bleek het eerst ten volle hoezeer onze zaken in verval waren geraakt door de traagheid onzer voorvaderen, die, iedere verandering als eene ramp vreezende, aan de nakomelingschap geen gemeenebest, maar eene onmetelijke schuld nalieten.

Ik wil niet beweren, geachte hoorders, dat wij, als wij naar de stem van SLINGELANDT hadden gehoord, gevrijwaard hadden kunnen zijn tegen dien hevigen schok, toen Frankrijk, van zijnen zetel opstaande, geheel Europa schudde. Doch toen die niet plotselinge noch onvoorziene, maar lang voorbereide omwenteling ontstond, — hoe meer levenskracht en instellingen geschikt voor den tegenwoordigen tijd, er toen bij de verschillende volken aanwezig waren, hoe minder onheil er noodwendig voor hen uit volgen moest.

Maar hoe was het bij ons? Hoe weinig was er, van al het vroeger daargestelde, van onze wetten, als publiek afgeschaft, naauwelijks [illegible] er, dat ons tot grondslagen had kunnen dienen ter oprigting van een nieuw gebouw? Maar de ondergang der vormen, of van gevestigd regt, was geenszins de grootste ramp. Door langdurige ongewoonte geknakt, ontbrak geheel die veerkracht en nationale geest, die aan ieder volk zijne eigenaardige instellingen geven. Wij voerden dus vreemde in, hetgeen zich niet alleen tot den eerstvolgenden tijd na de omwenteling uitstrekte, maar tot op onzen leeftijd voortduurde.

Het laatste, waartoe alle pogingen van SLINGELANDT strekten, en dat hij aan zijne medeburgers voorstelde, heeft de voortreffelijke man in deze edele woorden zamengevat: »*Om een waarlijk vrij volk en eene vrije regering te hebben.* Maar wanhopende aan zijnen leeftijd, zeide hij: wie zal zulke gelukkige tijden beleven? Waarschijnlijk zal de nakomelingschap oordeelen dat dit ons te beurt mogt vallen, indien wij door niets dien moed en kracht tot handelen laten onderdrukken, die bestaan in het uitvoeren en het regelen naar zijne wetten van datgeen, wat wij weten nuttig te zijn voor den staat.«

's Lands stoeterij.

Aan de Redactie.

De vraag of welligt de weiden tegenwoordig »minder »hoog zijn, dan ten tijde dat het Geldersch ras?" (zie het ingezonden artikel: »'*s Lands Stoeterij*," in de *Arnhemsche Courant* van den 17den februari,) heeft alleenlijk betrekking op het ingezonden stuk, getiteld: »*Borkulo.—Krankzinnigen-gesticht*," hetwelk voorkomt in de *Arnhemsche Courant* van den 13den februari, en noodigt volstrekt geen antwoord of eenige inlichting omtrent den staat onzer weiden uit; — want gaarne wil ik gelooven, dat de weiden, in algemeenen zin, *thans* nog dezelfde zijn.

Maar minder gaarne neem ik de conclusie voor *oordeelkundig* aan, »dat, wijl de weiden dezelfde zijn, »*men ook juist daarom* geene vreemde rassen ter ver»edeling moet gebruiken, voor en aleer men het *pri*»*mitieve ras* (?) tot zijne hoogste volkomenheid heeft ge»bragt." Ik moet zelfs aanmerken, dat onze verschillende paardenrassen, (een enkel welligt uitgezonderd,) geene *primitieve rassen* zijn. Inzonderheid is het Geldersche, dat hier hoofdzakelijk ter sprake is gebragt, niet als zoodanig te beschouwen. Ieder, die een weinig paardenkenner is, weet toch immers, dat dit ras wel degelijk van vreemden oorsprong is, en, wijl het schier geheel en al verloren is, men weder het vreemde ras, waaruit het gesproten is, noodig zal hebben, om het tot deszelfs *hoogste volkomenheid* te brengen.

Zoo als het met het Geldersch ras in dit opzigt gesteld is, is het ook met de meeste andere onzer paardenrassen; en ik blijf dus wel stellig bij het gevoelen, dat men ontegensprekelijk vreemde hengsten noodig zal hebben, om de meeste onzer rassen te verbeteren.

In mijn vorig ingezonden artikel heb ik duidelijk gezegd, (met opgave der redenen, welke mij hiertoe noopten,) niets te willen zeggen over het al of niet noodzakelijke eener lands-stoeterij.

Ik begreep reeds toen, zonder ook hieromtrent verder ingelicht te willen zijn, dat de behandeling dezer kwestie welligt te uitvoerig, en vooral in zeker opzigt te vervelend voor de meeste lezers, zoude zijn. — De schrijver van het ingezonden artikel in de *Arnhemsche Courant* van den 25sten brengt nogtans de kwestie hoofdzakelijk op dit punt, en verklaart maar in eens ronduit, »dat men zonder stoeterij met *veel* minder kosten, *en wel op verschillenden aard*, tot het gewenschte doel kan geraken."

Mij dunkt echter, dat, als dit zóó mogt zijn, de aanwijzing van die *middelen van verschillenden aard* wel eene plaats in een dagblad zoude krijgen, omdat dit onderwerp voor niemand geheel onverschillig, en voor den paardenfokker, den koopman, *den landbouw, de militaire dienst* van zeer groot belang is.

Hier moet echter opgemerkt worden, dat in de praktijk maar al te dikwijls schoonschijnende theoriën schipbreuk lijden; ik voor mij geloof ten minsten vooreerst, dat hoe schoon *de middelen van verschillenden aard* ook zijn mogen, dezelve geenszins door de ondervinding als deugdzaam bevonden zullen worden, en dat eene goede stoeterij-inrigting, met strenge verordeningen en doelmatige aanmoedigingen voor de paardenfokkerij, verre weg het beste middel is, om onze rassen te verbeteren, en vervolgens te bewaren; en uit dit oogpunt beschouwd, noem ik eene doelmatige stoeterij-inrigting eene wezenlijke staathuishoudelijke economie.

In een zeer geacht Fransch werk, waarin het al of niet noodzakelijke van lands-stoeterijen, voor Frankrijk behandeld wordt, vind ik de navolgende zinsnede, welke ik niet kan nalaten hier aan te halen, omdat dezelve mij ook hier als bijzonder toepasselijk schijnt.

» Est-il donc nécessaire que le gouvernement ait » des haras à lui?

» Cette question serait facilement résolue dans un » pays où le goût du cheval serait assez général pour » que la consommation encourageât la production » Mais en France, où l'indifférence pour les exer» cices équestres est le propre des trois quarts de la » nation, lorsque mille causes de politique extérieure » et intérieure, après avoir détruit de fond en comble » tous les élémens de prospérité chevaline que nous » possédions, ont encore concouru à détourner les » particuliers du soin de les rétablir, il était de » l'intérêt du gouvernement de chercher à ranimer » une importante branche d'industrie, prête à s'étein» dre, en encourageant de toutes les manières la » propagation et le goût du cheval. Tel a été le but » des haras. Si la réussite n'a pas encore répondu » à l'attente qu'on s'en était faite, il faut en chercher » la cause, en comparant les moyens employés chez » nous avec ceux dont on fait usage dans les pays où » les haras ont des résultats évidemment avantageux.

X.

LIEFDADIGHEID.

Voor den » *Vader des huisgezins*" (zie *Arnhemsche Courant* van den 27sten Februarij 1841) is bij den uitgever dezer ontvangen *f* 1,25.

Advertentien.

Tot mijne en mijner kinderen bittere droefheid overleed, heden mijn geliefde Echtgenoot, de Heer C A R E L H E N N Y, in den ouderdom van 44 jaren en bijna 10 maanden.

Zutphen,
den 24sten Februarij
1841.

A. C. HOOFTS,
Wed. *C. HENNY*.

Eenige Kennisgeving.

Op Maandag den 15den Maart 1841 s avonds ten 7 ure, zullen in het *Hotel der Nederlanden*, binnen *Arnhem*, in het openbaar, *bij toeslag*, worden verkocht, de navolgende binnen *Arnhem* gelegene, en in Nos. 29, 32 en 37 dezer Courant breeder omschrevene

ONROERENDE GOEDEREN:

1°. Het H U I S en E R V E, in de Korfestraat Wijk B. N°. 139, Kadaster Sectie O N°. 1572; laatstelijk in eigendom bewoond geweest door den Heer R O E L A N D V O L K; — ingezet op . . . . . . *f* 2,849.

2°. Het H U I S en E R V E, in de Broerenstraat, op den hoek van de Schoolplaats, Wijk A. N°. 172, Kadaster Sectie O N°. 1439; bewoond door den Zilversmid G O E D I N G S; — ingezet op . . . . . . *f* 3,739.

3°. Het H U I S en E R V E, in de Pastoorsteeg, Wijk D N°. 134, Kadaster Sectie O N°. 735; bewoond door den Gewerfmaker H. H E S en de Wed. E D E N, — ingezet op . *f* 2,200.

4°. De T U I N, met daarinstaande G E B O U W E N, op het Stads Weerdje, Kadaster Sectie O. N°. 1164 tot en met 1171, ter grootte van 92 en 20 Ellen; — in massa ingezet op . . . . . . *f* 6,725.

En in twee afzonderlijke blokken, als:

a. De *Oostelijke helft* van den Tuin *met* het Huis in de Langestraat, bewoond door R I K K E N en J A N S E N, *en* het Huisje, verhuurd aan F E E N H U I Z E N, ingezet op *f* 3,473.

b. De *Westelijke helft* van den Tuin, *met* de Schuur en het Tuinhuisje, te zamen in gebruik bij G. G O E D I N G, ingezet op . *f* 3,400.

Voorts zullen terzelfder uur en plaats worden verkocht *twee* V R O U W E N Z I T P L A A T S E N in de Groote of Sint-Eusebius-Kerk te *Arnhem*, en wel in het

Zuid-Middelpand, op de 5de Bank, de 2de plaats.

Noorderkruis Oostzijde, op de 22ste Bank, de 4de plaats.

Informatiën zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris Mr. *G. V A N E C K*, te *Arnhem*.

De Notaris Mr. *G. V A N E C K*, te *Arnhem*, is voornemens om op Maandag den 15den Maart 1841, des avonds ten 7 ure, in het *Hotel der Nederlanden*, binnen deze Stad, in het openbaar bij inzet den 14 dagen later bij toeslag, te verkoopen:

1°. Een H U I S en E R V E, bestaande in *twee* W O N I N G E N, met daarachter gelegen T U I N, even buiten de Stad *Arnhem*, aan aan den Nieuwen Kraan, Wijk G. N°. 33 en 34; bij het Kadaster bekend onder Sectie O. N°. 982, 983 en 984; bewoond door de Erfgenamen *K O O I J*, en door den Postmeester *B U R G E R S*.

2°. Een Stuk T U I N- of M O E S G R O N D, van ouds genaamd de *V o s s e n d r i e s*, gelegen ter Zuidzijde van den Amsterdamschen Straatweg, op eenen kleinen afstand buiten de Stad *Arnhem*; uit hoofde van deszelfs schoone ligging *zeer geschikt tot het aanleggen van eenen* T U I N of een Z O M E R V E R B L I J F; bij het Kadaster bekend onder Sectie F. N°. 572 tot 576, ter grootte van 88 Roeden en 10 Ellen. Gedeeltelijk aan diversen verpacht en gedeeltelijk in eigen gebruik bij de Erfgenamen *G R A U S*.

3°. Eenen T U I N, met daarinstaand T U I S J E, nabij de zoogenaamde *Tent op Rozenberg*, ten Zuidzijde van den Utrechtschen straatweg, op een der schoonste punten in den omtrek van en op een kleinen afstand der stad *Arnhem* gelegen. Kadaster Sectie F N°. 962, ter grootte van 6 Roeden en 60 Ellen. In eigen gebruik bij de Erven *G R A U S*.

4°. Een W O O N H U I S en E R V E, en B O U W L A N D, staande en gelegen in het Dorp *Velp* aan de Achterstraat; Kadaster Sectie D. N°. 395 en 396, groot 20 Roeden en 20 Ellen; in pacht bewoond door *J A N G E R R I T S E N*.

Ter bezigtiging der gezegde Huizen gelieve men zich bij de respective Bewoners te vervoegen; en ter informatie omtrent de verkoopsvoorwaarden ten Kantore van den voornoemden Notaris.

VERKOOP VAN HUIZEN.

In het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, te *Zutphen*, zullen, op Donderdag den 11den Maart 1841, in het openbaar ingezet, en, 14 dagen later, zijnde den 26sten dier maand, telkens des namiddags om drie uur, (*naar genoegen gelden de*) finaal verkocht worden, de volgende alle binnen gezegde Stad gelegene H U I Z E N, als:

1°. Een H U I S en E R F, op de Laarstraat, gemerkt V 1074, met daarachter zijnden H O F en een in de Ruitersteeg uitkomend P A K H U I S. — Bewoond door den Heer *H. B E R E G E*.

2°. Eene D I T O met S T A L (alwaar sedert jaren eene B r o o d b a k k e r ij is uitgeoefend) in de Waterstraat, op den hoek der Kolenstraat, gemerkt V 965.

3°. Een H U I S en E R F, mede in de Waterstraat, gemerkt V. 948; bewoond geweest door wijlen *J. M. H E N S E L*.

4°. Een D I T O, in de Bakkerstraat, gemerkt V. 1002, thans bewoond door *D E R K V O S*.

5°. Een D I T O, met H O F J E daarachter, in de Hospitaalstraat, gemerkt V. 1205; thans bewoond door *A N T O N I S M I E S*.

Nadere Informatiën zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris *L U L O F S*, te *Zutphen*.

Bij toeval te Koop:

Een B I L L I A R D, zoo goed als nieuw, lang 3 el, breed 1 el 67 duim; van onderen voorzien van zes gemaskeerde schroeven. Voorts *elf* Q U E U E ë N met een R E K, eene L E I, *drie* V O R E N B A L L E N en M A H O N I E H O U T E N B U F E T.

Te bevragen, met gefrankeerde brieven, onder letter O, bij den Drukker dezer.

---

† † † Men schrijft uit *Doesborgh*, dat men daar weldra een verlies zal te betreuren hebben, door het vertrek van den zeer verdienstelijken en kundigen Doctor in de Vroedkunde, den Heer *C O O P S B U S G E R S*, die door zijne gezondheid genoodzaakt wordt, voor eenigen tijd zijn beroep vaarwel te zeggen, in welke Zijn Edele beproefde blijken, door het doen van kunstmatige verlossingen, zoo wel in als om *Doesborgh*, gegeven heeft.

Men hoopt op eenen bekwamen P L A A T S B E K L E E D E R, in die Stad zoo noodig.

---

† † † Een 65-jarig H E E R, *Weduwenaar*, wenscht op eene aangename streek in de nabijheid van *Arnhem*, liefst in een gesloten Huis en in de kom van een groot Dorp, gelegenheid te vinden, om, met de 1sten Mei aanstaande, en wel voor *zes* maanden T E H U R E N, *twee* goede, ongemeubileerde K A M E R S, benevens een M E I D E N V E R T R E K en K E U K E N, alles net en van de noodige Gemakken voorzien. Ofschoon gemelde Heer in de Winter-maanden doorgaans naar elders vertrekt, is hij wel genegen, indien de Localiteit hem in het eerste half-jaar bevalt, de Huur andens te wijzigen, ten einde zijn Mobiliair daar te kunnen laten, en in het volgende jaar terug te keeren — Iemand zoodanige gelegenheid ter beschikking hebbende, gelieve omschrijving daarvan, met vermelding der voorwaarden *franco* te adresseren bij den Notaris *G O D E F R O Y*, te *Arnhem*.

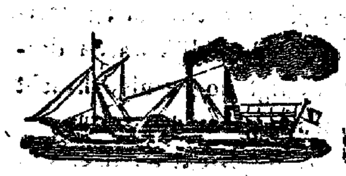
---

§ † § FRANÇOIS MUNDELEER, Maître Tailleur à Bruxelles, a l'honneur d'annoncer à sa clientelle Hollandaise, qu'il vient de transférer son domicile, ancienne maison de son oncle H. S T R U E L E N S, *Ex-Tailleur de S. A. R. le Prince* F R É D É R I C *D'ORANGE*.

Il profite de l'occasion pour faire part que pendant son séjour qu'il fait dans ce pays, pendant les mois de Mars et Septembre de chaque année, les personnes qui désirent qu'il leur fasse sa visite, peuvent s'adresser:

à la Haye, Hôtel du Lion d'or. — *Amsterdam, Hôtel de la Monnaie.* — *Rotterdam, Groot Schippershuis.* — *Utrecht, chez Mr.* V E R M E U L E N. — *Breda, au Lion d'or.* — *Bois le Duc, au Lion d'or.* — *Eindhoven, Hôtel de la Couronne de Hollande.* — *Arnhem, à l'Hôtel de Hollande.* — *Nimègue, Hôtel des Pays-Bas.* — *Deventer, Hôtel de la Couronne.* — *Amersfoort, Harlem, Leide et autres villes, au mot décrite* P o s t e *restante à Bois le Duc ou Utrecht.*

[illegible] eene vijfjarige E Z E L, die goed gedresseerd is in het Rijden en makk[illegible]. Te bevragen bij *H. J. A C O B S*, te *Elkum*, bij den *Middachter Tol.* — *Brieven franco.*

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem, Keulen, Coblentz en Mainz.

Maart 1841.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: den 4, 7, 11, 14, 18, 21, 25 en 28, des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp, Coblentz en Mainz*, den 4, 11, 18 en 25, des namiddags ten 4 ure en Van *Arnhem* naar *Dusseldorp en Keulen*: den 1, 8, 15, 22 en 29, des morgens ten 6 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: den 2, 4, 10, 11, 17, 18, 24, 25 en 31, des morgens ten $9\frac{1}{2}$ uur.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 1 maart 1841.

Tarwe ging wederom goed van de hand; *Hooglandsche* *f* 9 à *f* 9.70; *Kleefsche* *f* 8 à *f* 8.75; *Betuwsche* *f* 7 90 à *f* 8 25. — *Rogge* vlug opgeruimd voor *f* 5.40 à *f* 5.76. — *Gerst* zeer willig *f* 4.75 en *f* 5. — *Boekweit* [illegible] *f* 5.50 à *f* 5.75. — *Haver* [illegible] *f* 2.90 à *f* 2.65 [illegible] slap à *f* 14 en *f* 14.25. — *Duivenboonen* à *f* 6.50 en *f* 5.65. — *Wikken* à *f* 5.50 en *f* 5.75. — *Klaverzaad* 40 à 54 cents per Nederlandsch pond.

Waterhoogte te Arnhem

Den 2 Maart 2 El 5 Palm 1 Duim; gev. 0 Duim; gev. 17 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 1 MAART.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$50\frac{7}{16}$	$50\frac{1}{2}$	$50\frac{7}{16}$
Dito Dito . . » 5 »	$97\frac{7}{8}$		
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . *f*	$22\frac{3}{8}$	$22\frac{7}{16}$	
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$87\frac{1}{8}$	$87\frac{3}{8}$	$87\frac{1}{8}$
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$71\frac{1}{2}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$160\frac{1}{2}$	$160\frac{3}{8}$	$160\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »	$100\frac{1}{4}$		
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$95\frac{1}{8}$	$95\frac{3}{16}$	$95\frac{1}{8}$
Spoorweg Haarlem, . » »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$22\frac{1}{8}$	$22\frac{1}{4}$	22 à $\frac{1}{8}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H & C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{1}{8}$		
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{1}{2}$		
Dito 1831, 1833 . . » 5 »	$97\frac{1}{8}$		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$83\frac{3}{8}$	$87\frac{1}{2}$	
Oblig. te Londen . . . » 5 »	$103\frac{1}{8}$		
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	$68\frac{1}{2}$		
Certific. van dito. . . » 6 »	$63\frac{1}{4}$	$69\frac{3}{8}$	
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . »			
Metalliek . . . . . . » 5 »			
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIË. Dito dito . » 5 »	$71\frac{3}{8}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.